

Frændur og fløskusor

Tað var lögð at síggja ungfólk vísa sína gleði við tónleikinum hjá Frændi, við at sora fløskur, rútur og at leggja eftir vinfólkum, men tað var kortini veruleiki í Badmintonhøllini fríggjakvøldið. Ungdómurin er so harðligur í medferð, siga fyrireikarnir

Eini 1000 atgongumerki vóru seld til dansin í Badmintonhøllini, har tónleikabólkurin Frændur spældi so lýstliga og væl fríggjakvøldið. Bert 17 eftirlitsfólk vóru til arbeiðis hetta kvøldið.

Fólk vóru eisini í sera góðum lag, dansaðu, sungu og hugnaðu sær óført.

Bert spell at ungfólk ikki duga at vísa sínar kenslur, uttan so at tey samstundis skulu vera harðlig.

Tú mætti fløskum alla-

staðni. Í tóninum, har vit stóðu og prátaðu eina løtu, fuku fløskurnar út gjøgnum vindeygjað og soriðust í asfaltið. Væl innkomin ráddi um at ansa sær, tí tómar fløskur og avdottin ungfólk lógu á gólvinum og forðaði tær í at dansa.

Fløskur og avdottin ungfólk

Onkur fløska kom eisini singlandi og endaði á skinnabeininum. Tað var pinufult, men tónleikurin hjá

Frændur var góður uggi, og tú gloymdi alt óviðkomandi.

Tað er Oyggjaleikafelagið sum skipar fyrri dansi í Badmintonhøllini nakrar ferðir árliga, fyrri at fáa pening til fróttarvirksemið.

Andrass Skaalum, formaður, sigur við Sosialin, at teir eru greiðir yvir trupulleikarnar, sum stóðust dansinum í vikuskiftinum.

- Helst hava tað verið ov fáa eftirlitsfólk, men eisini er Badmintonhøllin kanska ikki so væl hóskandi stað fyrri ungdómin, sum oftast ber seg ógvusliga at í dansinum.

- Nógvir krókar eru í høllini, og eitt nú inngongdin til kafeteria og wc'ini er ógvuliga trøngligt. Har savnast ungdómurin, tey standa og troka og tí gerst tað 'ov heitt' fyrri nøkur teirra og beistargerðir koma uppí og skapar øsing.

Óv fá eftirlitsfólk

- Tá vit skipa fyrri dansi ungdóminum, vita vit, at trupulleikar kunnu standa, og vit royna eisini sum best at skipa okkum. Eg kann bert ásanna, at hetta

Dansifólkid góðtók als ikki at Frændur gavst at spæla leygarnáttina, og tónleikabólkurin spældi umaftur og umaftur allar sangirnar sum fólk kenna og dáma so væl at syngja. Tí tykst tað lögð, at júst hesin bólkurin, sum minst av øllum er lmyndin upp á harðskap, fekk partar av dansifólkunum at leypa so framav

vikuskiftið vóru ov fá eftirlitsfólk, til so stóran hóp, sum komu í dans hjá Frændur.

- Ungdómurin ber seg órvísi at enn tilkomin fólk, t.d. ber als ikki til at hava livandi ljós á borðunum og tilfíkt, sum skapar hugna.

- Tað var eisini óheppið, at fløskurnar ikki vóru tiknar upp á dansigólvinum, men av tí at so nógv var at gera, fingur eftirlitsfólkini ikki stundir til tað.

- Tíverri er tað bert soleiðis, at ungdómurin dæmar at gera hververk. Skuldu vit havt rættligt eftirlit, so noyðdust til at standa upp yvir fólk, sum fóru á wc. Tað ber sum kunnugt ikki til.

- Nakað annað er kanska, at ungdómurin virkar so ógvusligur hjá tilkomnum fólkum at vera saman við, tí tey eru so harðlig, sigur Andrass Skaalum.

Øll skulu hava møguleikan

Eftir stendur spurningurin, hví teir sum skipa fyrri dansi ikki hava nóg nógv eftirlitsfólk, tá teir vita, hvussu ungdómurin er.

Er tað einasti háttur at halda skil á slíkt kvøld, so mugu vit bara góðtaka tað.

Havast skal í huga, at tað hóast alt bert eru fáir ótargar og at øll hini fleiri 100 eisini skulu hava loyvi at stuttleika sær - við ella uttan harðskap. Dagny

vikan
íð
íóp

Dagny Joensen
skrivur:

Tað er vorðið so vanligt, at virkir lata aftur, fara á húsagang ella tilfíkt, at vit nærum ikki gáa eftir tí longur. Nú var seinasta útkall hjá Fossbankanum, sum stóð og rillaði so leingi, at eingin møguleiki var fyrri at halda fram - við ella uttan Spencer Hammond, skilst.

Við Fossbankanum fór eitt bankasamband í søguna, sum ikki hevur verið áður, og sum neyvan kemur aftur. Tú kanst sammeta tað við munin millum gamla keypmanshandilin og stóru handilsmiðstöðirnar. Har alt er stórt og ópersónligt og tú hevur lítil og onga ávirkan á, hvussu samskiptu millum stovn og viðskiftafólk er.

Tá Fossbankin í síni tíð læt upp, vóru umstøðurnar so nógv órvísi enn tær í hinum peningastovnunum. Har vóru bert tvey avgreiðslustøðir í trøngliga og banka-umhvørvinum, sum mintu lítit um umhvørvið í hinum peningastovnunum. Starvsfólkini vóru so heilt órvísi blið og fyrrikomandi móttogis viðskiftafólkunum enn aðrastaðni.

Nú veit eg ikki, um Fossbankin hevur havt ein ávísan starvsfólka- og viðskiftapolitik, men tað var so hugnaligt at vitja inn á gólvíð har. Eg velji kortini at halda, at tað vóru starvsfólkini persónliga, sum myndaði Fossbankan úteftir, og at hetta var nakað, tey sjálf høvdu ávirkan á.

Sjálvandi eru starvsfólkini við avgreiðsluhølinum bert ein partur av bankavirkseminum, og hin sum er farin fram á teimum ovuru hæddunum, veit eg als einki um. Hevði tú brúk fyrri at gera vart við teg - og tað gekk ofta harðliga fyrri seg - so endaði alt í øllum góðum kortini. Neyvan hevði tað borið til í øðrum peningastovnunum.

Tað er dýrt at vera fátækur, og enn kostnarmiklari at vit nú aftur eru yvirlatin til teir stóru peningastovnamar. Nógv munnu minnst aftur á tíðina, tá fólk noyðdust at liggja á knønum og bidda sær nøkur oyru, sum hinvegin vóru góldin aftur í dýrum dómum.

So mikið fátækarí er tað í dag, tí nú eru tað ikki bert peningastovnamar í Føroyum sum ráða yvir okkum. Nú kunnu teir bert flyta 'nissuna' víðari og siga okkum, at danir hava sagt og gjørt tað, sum teir framfyrir fara at bjóða ella ikki bjóða føroyingum.

Herví ein tækk til tykkum í Fossbankanum fyrri tykkara verumáta, frá einum viðskiftafólki, sum altíð kendi seg væl hjá tykkum. Tí kundu lært teir stóru okkurt um viðskiftarøkt.

Jólini nærkast í hvørjum, og við høgtíðini fyrri frammán er grundarlagið lagt fyrri jólahugna og samveru millum starvsfólk í hesum døgum. Tað stóra jólaborðhaldið, sum hevur danskan uppruna, hevur nú rættliga staðfest seg hjá okkum.

Farna vikuskiftið vóru tey fyrstu jólaborðhaldini, og tey sum ikki vóru í veitslu tá, eiga tað til góðar komandi vikuskifti.

Nógv kann sigast um jólaborðhaldini, og ikki alt verður tikið so væl upp, men tað er ið hvussu so er ein lætti hjá starvsfólki, sum arbeiða saman dag og dagliga, at tey fáa høvi at lata seg út gerandis-arbeidshaminum eitt bil.

Vælkendi íðranardagurin aftaná, tí tú segði ella gjørdi okkurt býtt, nýst tær ikki at taka so tungt. Tað er sumt fyrri tann einstaka at flyta seg út um vanligt mark, har tú ikki altíð grynir, men sveimar eitt sindur vektleysur eina løtu. Tú kemur niður aftur á jørðina, eingin ivi um tað. Um tú lendir hart ella bleytt er ein spurningur um tú góðtækur at til slakaði persónligu krøvini.

Allar royndir at skúgva gerandisdagin til viks eina løtu eru gagnligar. Gloym bert ikki, at tað er umráðandi at duga at flenna at tær sjálvum. Tað skalt tú ikki lata hini gera av sínum eintingum. Og so skal tú heldur ikki gloyma at síggja 'gjøgnum fingar' við tí, sum hini hava gjørt út yvir tað vanliga. So lagar alt seg, og vit kunnu róliga ganga jónum á møti.

PS: Orsøkin til at eg kann loyva mær at skriva hetta er, at eg einki býtt gjørdi í jólaveitsluni hjá okkum í ár.

VASKIFÓLK søkt til Barnagarðin við Velbastaðvegin

10 tímar um vikuna at byrja 1.1.1994.

Løn samb. sáttmála við Havnar Arbeiðskvinnufelag.

Send okkum eina skrivliga umsókn áðrenn 20. des.

Barnagarðurin við Velbastaðvegin
Velbastaðvegur 41 - 100 Tórshavn